

marks Lærere og paa os, som stemmer for denne naturlige Reduktion af Finanslovens Bevillinger, end den Tale, han holdt for lidt siden.

Ordføreren (J. Jacobsen): Selvfølgelig anerkender jeg, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen er fuldt berettiget til at oplyse det høje Ting om, hvad nu den Institution, han sidder ved, har fornødent for at holde sin Virksomhed gaaende paa bedst mulig Maade, og det ærede Medlem er selvfølgelig ogsaa fuldt berettiget til — jeg har aldrig sagt andet — at naa saa vidt i saa Henseende, som han kan faa det høje Ting med sig. Det kunde ikke falde mig ind at sige andet, og det sagde jeg ogsaa til Indledning. Men paa det Tidspunkt tror jeg, det ærede Medlems Opfattelsesevne har slaaet fejl. Det er beklageligt, men det sker undertiden — alt for tidt for Resten i Løbet af en saa kort Tale —, og jeg tror nu, der er en ikke ringe Grad af Naivetet i det. Ogsaa jeg har en Skoleretning, som jeg har Forkærlighed for, og som jeg vil gøre alt, hvad jeg formaar, for at skabe saa gode Kaar for som muligt, og jeg takker det ærede Medlem, fordi han syntes at vise en stærk Velvillie overfor den Skoleretning. Det glæder mig, og det indkasserer jeg. Nej, det bebrejdede, jeg sagde til det ærede Medlem, angik Truselen, der laa i, hvad Danmarks Lærere vilde vide den højtærede Undervisningsminister og hans Parti og andre Partier i dette høje Ting Tak for, naar vi stillede os saadan og saadan overfor Statens Lærerhøjskole. Og det ærede Medlem fjede endda til — hvad jeg ikke gjorde, men jeg er temmelig sikker paa, at det ærede Medlem fjede det til —, at Danmarks Lærere nok skulde vide os Tak, naar Tiden var inde dertil. Derved blev jo Udtalelsen i ualmindelig Grad tydelig, og selv om det maaske fra en vis Side set kunde tyde paa Skarpsindighed hos det ærede Medlem, vil jeg alligevel gentage, at jeg tror, det mere er Udtryk for Naivetet hos det ærede Medlem. Somme Tider har jeg nemlig lagt Mærke til under Tingets Forhandlinger, at det ærede Medlem kan synke ned i en mærkværdig Ubehjælpssomhed i saa Henseende. Men det var altsaa denne Trusel, som det ærede Medlem udslyngede, jeg bebrejdede ham, ikke andet.

Vilhelm Rasmussen: Jeg tror jo nok, jeg kan tage mig det saa temmelig let, naar det netop er det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen, der gør Bemærkning om,

at jeg er naiv, saa det vil jeg saamænd ikke prøve paa at polemisere imod. Derimod vil jeg gøre opmærksom paa, at det, jeg har ment, er det simple og tydelige, at hele Regeringens Politik selvfølgelig faar sit Svar, naar man en Gang skal ud og lade Vælgerbefolkningen dømme om denne Politik (Uro i Salen). Ja! det er jo i sin Orden, jeg betænker mig ikke et Sekund paa at sige det. Det er jo da ethvert politisk Partis Hensigt at vejlede Vælgerne og saa lade Vælgerne dømme Parterne imellem, og det er min Overbevisning — og det maa De gerne kalde naivt, hvis det interesserer Dem —, at naar en saadan umotiveret Nedskæring, som den højtærede Minister ikke her selv har kunnet motivere med et eneste Fnug, skal bedømmes af Danmarks Lærerstand, skal den nok vide at bedømme den rigtigt.

Jeg vil gerne til, hvad det ærede Medlem Hr. Rode har anført, bemærke, at hvis han bare havde tænkt sig den Mulighed — men det er det ærede Medlem maaske for naiv til —, at Antallet af Lærere er vekslende fra det ene Aar til det andet, vilde der ikke være opstaaet saadanne Vanskeligheder for ham som dem, han har optaarnet for sig selv og det høje Ting. Dernæst maa det ærede Medlem Hr. Rode ogsaa tage i Betragtning, at naar jeg vidste mig under en beskyttende Ministers Velvillie og under et Flertals Velvillie, som jeg hidtil har kunnet regne paa, vilde jeg med fuld Ret gaa ud fra, at hvis der i det kommende Undervisningsaar meldte sig et saa stort Antal Ansøgere, at det var nødvendigt ved Tillægsbevillingsloven at sætte Summen lidt op, for at man kunde faa det sædvanlige Beløb, vilde man bevilge mig det, medens jeg nu derimod ser, at man ganske uden Grund sætter Beløbet ned under Ledelse af et Ministerium, som i Handling stiller sig umotiveret uvenligt overfor Lærerhøjskolen. Det gør en meget væsentlig Forskel.

Rode: Hvis det ærede Medlem vilde have set paa sin Lærerhøjskoles Tarv, tror jeg, han vilde have lagt an paa at søge at vinde dette høje Ting for en Formindskelse af Nedsættelsen der, hvor den er farlig for ham, nemlig paa de etaarige Kursus, og da han nu har set, at Bestræbelser vedrørende de etaarige Kursus har medført, at Ændringsforslaget er taget tilbage, saaledes at der er en Mulighed for en Drøftelse af det mellem anden og tredie Behandling, burde det ærede Medlem have søgt at sætte ind her. I Stedet for kaster han sig ind paa nogle ganske smaa Ting, der umuligt kan